ja ka wasta tuult, astus ta ise ka lootsiku sisse ja hakkas paati juhtima. Juba sel esimesel korral läks see uus töö suure walitseja käes nii hästi korda, et sõudmine ja purjutamine paadi peal temale wäga suurt head meelt tegi. Wähe aja pärast ei näitand Peeter enam nende wäikeste sõitudega mite enam rahul olema, mis Jause ja Moskwa jõe peal kunni Kolomenska külasse sündisid. Aastal 1691 lasi ta uued laewa ehitajad Hollandi maalt kutsuda, ja lootsikuid ja laewu saiwad ehitatud Perejaslawa järwe peale, nüüdse Wladimiri kubermangus. Siin wõttis Peeter ise seda tööd käsile, ja esimine jaht wõi laew, mis seal wee peale lasti, oli tema oma kätega ise kallal ehitamas, Hollandi maa laewa ehitaja Arrijena juhatuse al. Esimine Mai kuu päew aastal 1692 oli see suur päew, millal Peeter suure rõõmuga järwe peal selle laewaga sõitis, kus kallal ta ennast ka kangeste higistand. Ja kui uus laewa wägi (Flotte) wiie laewaga walmis oli, alustas Peeter juba laewa meeste kooli, ja pidas ka sagedaste manööwrit, see on, sõa-katset, mis õppimiseks wäga hästi korda läksiwad.

Perejaslawska järw, kelle laius 7 ja pikkus 8 wersta, ei wõind ammugi mite Peetri tahtmist ja muret waigistada, mis temal mere sõidu pärast südames pakkitses. Mai kuu sees aastal 1694 wõttis ta mere sõitu ete Solowetski kloostri minna, mis Walge meres Solowka saare peale, ehitatud.

Kui ta oli senna minemas, tõusis äkkiste mere peal nii kange torm, et kõik inimesed, kes temaga selle laewa peal oliwad, lootust elu peastmise peale kautasiwad, ja tema ise ka juba walmistas ennast surma wasta, wõttis püha õhta sööma aega, mis neil seekord ka mere peal ligi oli, ja ootas kartuseta iga silma pilk oma surma. Aga Jumal peastis armuga oma ära walitsetud meest ja ka teisa, kes temaga kaasas oliwad. Üks laewa mees, prostoi wene talupoeg, ei kautand mite lootust elu peale, juhtis julgeste laewa ja oli hoolega töös. Õnnelikult tüüris ta seda keiserliku laewa läbi tormi ja laenete, ja sai ka wiimaks mere äärtse kiwide wahelt läbi — kaldale. Selle wahwa tüürmanni wõi lootsmanni nimi oli Antip Panow. Peeter I. pani Jumalale tänu märgiks selle ära peastmise eest, senna paika, kus naad kaldale tuliwad, üks puu rist, mis ta oma käega teind, ja kelle peale ta need sõnad sisse lõikand: „Seda risti on kaptein Peeter teinud, aastal 1694.“

Aastal 1695 seadis Peeter I. laewa wäge (Flotte) Woronesi linna, ja selle järele ehitas ta seda meie Balti mere peale.

See wäike paat wõi lootsik, keda Peeter I. esimist korda Ismailowa külas näinud, hoitakse praegu kui suurt püha mälestust Peeterburgi linnas Peeter-Pauli-kindluses Katedrali ligidal ühe wäikese kiwi maja sees, raud uste taga, keda Peeter ise ka ehitada laskнud. Seda nimetakse õiguse pooleст

Eesti rahwa Kalender 1873, lk 38